Вісник

ГАЗЕТА ЛЬВІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО

№ 8-9 (281-282) Серпень - вересень 2012 року 14 вересня 2012 року

ВІТАЮ КОЛЕКТИВ УНІВЕРСИТЕТУ З ПОЧАТКОМ НОВОГО НАВЧАЛЬНОГО РОКУ!

Святом знань, просвіти, науки, молодості та надії розпочинається новий навчальний рік, який завжди означає відкриття нової, осяйної і часто нелегкої дороги – дороги до знань, до нових звершень.
Тож бажаю викладачам університету міцного здоров'я, мудрості й оптимізму, творчої наснаги в роботі, щастя й благополуччя, а студентам – наполегливості, працьовитості, впевненості у своїх силах, а головне – щирого прагнення до знань та підкорення нових освітніх вершин.

З повагою,
ректор ЛНМУ імені Данила Галицького, член-кореспондент НАМН України, академік АНВО України, професор
Борис ЗІМЕНКОВСЬКИЙ

У ЦЬОМУ НОМЕРІ ЧИТАЙТЕ:

4-5 – Який він, цьогорічний першокурсник?

6-7 – Міжнародна співпраця

8-9 – Школа педагогічної майстерності

12 – Встановлено пам'ятну дошку на честь студентів-медиків, які постраждали від більшовицького тоталітарного режиму

● *Урочистості*

НАВЧАЛЬНИЙ РІК РОЗПОЧАВСЯ ПРИВІТАННЯМИ ТА МОЛИТВОЮ

31 серпня у Львівському національному медичному університеті імені Данила Галицького відбулось урочисте засідання Вченої ради університету з нагоди початку нового 2012-2013 навчального року та посвяти в студенти цьогорічних першокурсників

На фото: ***нове студентське поповнення вітає ректор університету, член-кореспондент НАМН України, академік АНВО України, професор Б.С. Зіменковський; хвилюючий момент виголошення першокурсниками "Урочистої обіцянки студента"***

Фото Маркіяна ГРИНОВЦЯ

(Детальніше про урочистість читайте на с. 2-4)

ВІТАННЯ ВІЦЕ-ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРА УКРАЇНИ – МІНІСТРА ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я Р.В. БОГАТИРЬОВОЇ З НОВИМ НАВЧАЛЬНИМ РОКОМ ТА ДНЕМ ЗНАНЬ

Шановні першокурсники, викладачі та студенти вищих медичних і фармацевтичних навчальних закладів України!

Щиро вітаю Вас з прекрасним святом – Днем знань та початком нового навчального року. У цей день відкривається широка дорога у професійне майбутнє для тисяч першокурсників, які обрали найгуманнішу професію медика.

Нині, дорогі наші майбутні колеги, Ви долучаєтесь до більш як стотисячної студентської родини вищої медичної школи, яка має великі історичні традиції та світове визнання.

Вірю, що отримані знання дозволять Вам стати такими лікарями, медичними сестрами, фармацевтами і провізорами, на яких чекатиме вдосконалена система охорони здоров'я, над розбудовою якої Міністерство напружено працює сьогодні, виконуючи програмні завдання Президента України Віктора Федоровича Януковича.

Зараз наші зусилля спрямовані на всебічний інноваційний розвиток медичної сфери, переоснащення закладів охорони здоров'я новітнім лікувально-діагностичним обладнанням, створення мережі сучасних перинатальних центрів та підвищення престижу праці медиків, поліпшення соціального захисту медичних працівників, особливо молодих спеціалістів.

Висловлюю глибоку повагу вельмиповажним академікам, професорам і доцентам, а також усім викладачам, які, безперечно, заслуговують на найщирішу та найвищу подяку суспільства за подвижницьку працю і щедрий талант передавати майстерність лікування молодому поколінню медиків.

Нашій майбутній зміні, яка 1 вересня радо відчинить двері до навчальних аудиторій коледжів, академій та університетів, бажаю успіхів і творчого натхнення, незабутніх вражень від студентського життя, знайти добрих друзів та отримати глибокі і ґрунтовні знання на шляху до здійснення високої мети – зберігати здоров'я та рятувати життя людей!

З повагою та найкращими побажаннями,

Віце-прем'єр-міністр України - Міністр охорони здоров'я Раїса БОГАТИРЬОВА

НАВЧАЛЬНИЙ РІК РОЗПОЧАВСЯ ПРИВІТАННЯМИ ТА МОЛИТВОЮ

Яскравим сонечком, радісним настроєм та щирими привітаннями була сповнена атмосфера свята, що відбулось на університетській площі напередодні Дня знань. Урочистість, присвячена початку нового навчального року та посвяти в студенти цьогорічних першокурсників, зібрала чималу кількість присутніх. Серед них були члени Вченої ради ЛНМУ імені Данила Галицького, почесні гості, численні представники духовенства, засобів масової інформації, професорсько-викладацького складу університету, громадськості, установ та організацій медичного профілю, куратори академічних груп. Особливо щасливими почувалися винуватці урочистості – першокурсники, а також їх батьки.

Відкрив урочисте засідання Вченої ради ректор університету, член-кореспондент НАМН України, заслужений працівник вищої школи України, лауреат Державної премії України, академік АНВО України, доктор фармацевтичних наук, професор **Борис Зіменковський**.

"Сьогодні ви вступаєте на новий – нелегкий, але яскравий шлях, – сказав він у своїй промові до першокурсників, – шлях служіння найпотрібнішій, найблагороднішій і, мабуть, найтяжчій з усіх професій – професії лікаря. Це – повсякденна,

● ***Урочистості***

важка і відповідальна робота, яка вимагає повної самовідданості. Граніт медичної науки дуже твердий. Важко уявити собі сферу людської діяльності, де проблема якості спеціаліста мала б таке виключне значення, як у медицині. Ціна помилки лікаря – смерть пацієнта, тому вчитися вам доведеться щодня і все життя. В університеті студенти набувають знань і умінь, необхідних для діагностики і лікування, засвоюють методи підходу до хворого. Раджу максимально ефективно використовувати кожну годину занять і не обмежуватись ними, багато працювати самостійно, ходити в клініки на чергування, брати участь у студентських наукових кафедральних гуртках. Від книжки до хворого і від хворого до книжки – це має бути вашим девізом.

Мистецтво лікаря і провізора визначається поєднанням високих професійних і морально-етичних якостей. Видатний лікар епохи Відродження Парацельс вчив: "Сила лікаря – в його серці". Тож розвивайте у собі співчуття до чужої біди, доброту, зичливість, уважність, людяність. Дійсно, техніка відіграє чималу роль у медицині, але вирішальним залишається мистецтво знаючого, милосердного і чесного лікаря. Ми, ваші вчителі, допоможемо вам у здобутті знань і вмінь, у засвоєнні етичних норм і духовному рості, будемо до вас уважні і водночас вимогливі.

Студентське життя – неповторне. Тому дивуйтесь, радійте, захоплюйтесь, адже це – ваша молодість. У майбутньому ви з приємністю будете згадувати студентське буття, навчання, вчителів, друзів, зелену вулицю Пекарську з її каштанами. Зичу вам, дорогі першокурсники, звершення ваших мрій і задумів, здоров'я і оптимізму, наснаги і сил долати труднощі. Хай щастить вам на обраному шляху!".

Теплі вітальні слова з нагоди початку нового навчального року та Дня знань висловив на адресу присутніх заступник голови Львівської обласної державної адміністрації **Іван Груник**, який у своєму виступі передав вітання також від голови ЛОДА. Звертаючись до першокурсників, він сказав: "Ваша мрія здійснилася – ви стали студентами одного із найпрестижніших навчальних закладів України, який носить горде ім'я Данила Галицького. Швидко минуть роки навчання, і ви будете дарувати людям найцінніше – здоров'я і життя. Збережіть добрі традиції своєї альма-матер, адже тут цементується майбутнє української нації. Бажаю вам здоров'я, нових звершень в ім'я розвитку нашої держави!".

Від імені Міністерства охорони здоров'я України присутніх із Днем знань сердечно привітав заступник директора департаменту роботи з персоналом, освіти і науки МОЗ України, член-кореспондент НАМН України, доктор медичних наук, професор **Олександр Волосовець**, зазначивши, що це свято об'єднує всю нашу країну, адже немає в Україні родини, де б не було школяра або студента. Він привітав першокурсників "як студентів Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького – найстаршого і одного з найкращих не тільки в нашій країні, а й далеко за її межами, відомого в Європі освітнього і наукового центру. За своїм кадровим потенціалом, матеріально-технічним оснащенням цей університет посідає чільне місце в європейському регіоні, є членом Європейської асоціації університетів, має високі вітчизняні та іноземні рейтинги. У його стінах здобувають медичну освіту громадяни з 60 країн світу". Професор О.П. Волосовець нагадав першокурсникам, що "представники тільки двох професій у світі – лікарі та військові – дають клятву, мають свою форму. Але лікар, знімаючи білий халат, ніколи не полишає своєї лікарської професії. Це – щоденна праця, щоденний подвиг. Хочу побажати, щоб через шість років ми у цьому ж складі змогли зустрітись тут, на університетській площі, і провести вас, вже дипломованих лікарів і провізорів, у широку професійну дорогу".

Професор О.П. Волосовець зачитав вітання Віце-прем'єр-міністра України – Міністра охорони здоров'я **Р.В. Богатирьової** з новим навчальним роком та Днем знань ***(текст привітання чит. на с. 2)***.

Заступник міського голови Львова **Василь Косів** привітав першокурсників від імені мера міста та всієї львівської громади. Звертаючись до першокурсників, В. Косів зазначив, що вони "обрали не лише найкращий медичний навчальний заклад, а й найкраще місто для навчання, адже, за підсумками відкритого інтернет-голосування,

(Закінчення на с. 4).

ВІТАННЯ ГОЛОВИ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ О.І. ПАНЬКЕВИЧА З НАГОДИ ДНЯ ЗНАНЬ ТА УРОЧИСТОЇ ПОСВЯТИ СТУДЕНТІВ У ПЕРШОКУРСНИКИ

На адресу ректора Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького академіка Б.С. Зіменковського надійшов лист-вітання від голови Львівської обласної ради О.І. Панькевича.

"Вельмишановний пане ректоре, панове професори, викладачі, дорогі студенти та батьки! **– йдеться у листі. –** ***Від імені Львівської обласної ради та від мене особисто прийміть щирі вітання з нагоди Дня знань та святочної церемонії Посвяти студентів у першокурсники.***

За час розвитку і плідної діяльності Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, що увійшов до трійки кращих медичних вищих навчальних закладів України, незмінною є основна мета – готувати висококваліфікованих фахівців однієї із найвеличніших професій, що стоїть на сторожі найціннішого, що є в кожного із нас, – Життя і Здоров'я!

Львівська обласна рада сердечно вітає висококваліфікований і самовідданий викладацький колектив, який своєю працею щодня й щомиті долучає неоціненну частку у розвиток української та європейської медицини, а також всіх студентів, зокрема першокурсників – юних, спраглих знань і дій здобувачів обраної ними шанованої професії!

Ми щиро переконані: студентська молодь, завдяки своїй молодецькій енергії і прагненню до знань, досягне нових величних успіхів та наукових звершень і буде гідною навчання в одному з найкращих навчальних закладів Львова!

Бажаємо й надалі Вам спільно примножувати здобутки альма-матер задля блага всієї України!

З повагою,
голова Львівської обласної ради
Олег ПАНЬКЕВИЧ".

(Закінчення. Початок див. на с. 2-3).

Львів визнано найкращим містом для життя серед усіх українських міст". Львів є культурною столицею нашої держави, у цьому році тут відбулися такі вагомі події, як чемпіонат Європи з футболу, 100-річчя Національної скаутської організації України "Пласт" тощо. "Цінуйте час! – висловив студентам своє побажання В. Косів. – Окрім сумлінного навчання, старайтесь використати всі можливості, весь свій потенціал, щоб бути активними громадянами міста Львова, творити його сьогодення, яке колись стане історією".

Голова Львівської обласної профспілки медичних працівників **Юрій Білий**, звертаючись до молодого студентського поповнення, сказав: "Цей день ви будете пам'ятати все життя – сьогодні ви вперше одягаєте білі халати. Це початок вашої медичної праці, адже все навчання ви маєте розцінювати, як працю. Перед вами – велика країна знань, по якій вас поведуть визначні вчені, професори, доценти і викладачі університету". Ю. Білий побажав першокурсникам успіхів у навчанні, а також підкреслив, що медичній галузі потрібна талановита молодь, яка стане рушійною силою нових прогресивних змін.

А далі на честь винуватців урочистості відбулося святкове театралізоване дійство за участю Короля Данила Галицького (актор **Василь Мицько**), під час якого студентка VI курсу медичного факультету №1, голова Студентського самоврядування університету **Ірина Коляда** виголосила слово до першокурсників та запросила до церемонії одягання білих халатів. Студент I курсу медичного факультету №2 **Маркіян Павличак** зачитав слова "Урочистої обіцянки студента". Усі присутні в цей хвилюючий момент на площі першокурсники пообіцяли свято берегти кращі традиції університету, сумлінно вчитися, щоб стати добрими спеціалістами, приносити користь людям, зміцнювати їхнє здоров'я, виховувати в собі любов і повагу до хворих…

В організації та проведенні заходу активну участь взяли: відділ гуманітарної освіти і виховання ЛНМУ імені Данила Галицького; керівник клубу художньої самодіяльності ЛНМУ, керівник Народного естрадного ансамблю "Медикус" Володимир Кіт; голова студентського профкому Володимир Бовгиря; заступники деканів факультетів; студенти університету.
Ведучий та режисер театралізованого дійства – керівник клубу художньої творчості імені Тараса Шевченка, народний артист України Сергій Кустов.

До першокурсників звернувся синкел Львівської архиєпархії УГКЦ **о. Віталій Дуткевич**, який від імені Архиєпископа Львівського УГКЦ Ігоря (Возьняка) привітав з початком навчання в одному із найпрестижніших медичних університетів України, а також побажав, щоб майбутні лікарі та провізори пам'ятали про своє покликання – служіння Богові та людям. "Щоб ви, дорогі студенти, успішно збагачувалися знаннями, – зазначив духовний наставник, – необхідно збагнути значення часу і пройнятися ним впродовж усього навчання. Нехай вашим дороговказом стануть слова старозаповітної Книги Мудрості Сираха: "Мій сину, бережи час і вважай на нього, щоб не червоніти за самого себе". Студентська пора – це найцінніший час у житті молодої людини, який визначає її майбутній професійний шлях. Вам необхідно розвивати і примножувати таланти, даровані Господом. Пам'ятайте, що кожний сумлінний навчальний день в аудиторіях університету – це майбутні врятовані життя ваших пацієнтів".

Відтак синкел Львівської архиєпархії УГКЦ о. Віталій Дуткевич здійснив обряд благословення першокурсників. Завершилися урочистості звучанням духовного гімну "Боже Великий, Єдиний!", високі слова якого, сподіваємось, глибоко увійшли в серця і помисли тих, хто сьогодні вступив на відповідальний шлях служіння медицині.

Андріана ГРИНОВЕЦЬ,
керівник прес-центру ЛНМУ імені Данила Галицького;

Алла СИНИЦЯ,
редактор прес-центру.

Фоторепортаж з цієї події можна оглянути у фотогалереї, розміщеної на сайті університету: www.meduniv.lviv.ua.
Фото Маркіяна ГРИНОВЦЯ

ПЕРШОКУРСНИК – 2012

У 2012 році на перший курс Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького **всього зараховано 766 осіб**. З них на **медичний** факультет – 463 особи (лікувальна справа – 300, педіатрія – 107; медико-профілактична справа – 56 осіб); **стоматологічний** факультет (стоматологія) – 190 осіб; **фармацевтичний** факультет з очною та дистанційною (заочною) формами навчання – 113 осіб (фармація, денна форма – 68; фармація, заочна форма – 45 осіб).

На перший курс на **бюджетну** форму навчання зараховано 330 осіб, із них за спеціальностями: лікувальна справа – 236, педіатрія – 60; медико-профілактична справа – 30 осіб; стоматологія – 4 особи.

На **контрактну** форму навчання зараховано 436 осіб, із них за спеціальностями: лікувальна справа – 64, педіатрія – 47; медико-профілактична справа – 26; стоматологія – 186; фармація, денна форма – 68; фармація, заочна форма – 45 осіб.

За цільовим прийомом сільської молоді всього зараховано 104 особи.

Загалом по університету зараховано: призерів IV етапу Всеукраїнських учнівських олімпіад з базових дисциплін – 1 особа; призерів III етапу Всеукраїнських конкурсів-захистів науково-дослідницьких робіт учнів-членів Малої академії наук України – 2 особи; нагороджених золотою (срібною) медаллю – 212 осіб; жителів села – 336 осіб.

КРАПЛИНКИ РАДОСТІ ЗДІЙСНЕНИХ МРІЙ • Першокурсник - 2012

Колективний портрет сьогоднішніх першокурсників змальовує студентський кореспондент "АМ" Соломія Ващишин

Трохи розгублені, зніяковілі… У душі, мабуть, буревій емоцій і переживань. Хто вчитиметься разом зі мною у групі? Які предмети вивчатиму? Як знайти потрібні корпуси і аудиторії? Як не переплутати лекційні зали А1 і А2?..

Це лише невеличкий перелік питань, які, наче бджоли, відчуваючи нектар, гудуть і рояться в головах першокурсників. Це пережили всі ми, це переживатимуть наступні покоління студентів. Може, трохи сміливіші, може, краще обізнані, аніж їх попередники, та все такі ж цікаві та допитливі "медики-першачки"… На жаль, заглянути до скарбнички їхніх відчуттів неможливо. Але можна доторкнутися до таємничості внутрішнього стану за допомогою питань, правдивість відповідей на які віддзеркалюватимуть озерця правди – очі, світло яких неможливо зіпсувати неправдою.

Отож, чому ці "вже не діти" обрали нелегкий, із численними пагорбами шлях до царства медицини?

Святослав ВАСИЛИК,
студент медичного факультету №2:

"З дитинства хотів бути лікарем і батьки мене підтримували. І от я поступив сюди, в престижний медичний навчальний заклад, тому буду старатися добре вчитися…"

Марта ВАЩИШИН,
студентка медичного факультету №2:

"Вважаю, що професія медика є однією з найпотрібніших і найцікавіших. Тому й вирішила стати лікарем. Але, звичайно, не тільки симпатія до медицини підштовхнула мене на такий крок. Є щось важливіше, і це – поклик душі. Змалечку ми із сестрою мріяли про медицину, вірили, що наше місце та призначення тут, у медичному університеті. Сьогодні я роблю лише перші кроки по цій крутій стежині. Але з великою надією та вірою сподіваюсь, що з часом впевнено крокуватиму обраною мною широкою дорогою. Так, вона довга, нелегка, із западинами і вершинами, але вона моя, і я не заблукаю. Найголовніше – наважитись і не відступати від обраного шляху, вірити, що у тебе все вийде…"

Роман ВОЛЯНЧУК,
студент стоматологічного факультету:

"Бажання бути лікарем з'явилось у мене приблизно у сьомому класі. Тоді вперше побував на кафедрі стоматології. Сподобалось. Тому й вступив на "стоматологію" до Львівського медичного університету".

Софія БУЧМА,
студентка медичного факультету №1:

"Не можу сказати, що хотіла бути лікарем з дитинства. Мій тато є лікарем, я бачила, яка це важка і відповідальна професія. Проте з часом почала більше звертати увагу на біологію і хімію, зрозуміла, що ці предмети мені подобаються найбільше. А в одинадцятому класі я вже точно знала, які іспити складатиму і куди подаватиму документи…"

Приємно розмовляти з цими хлопцями і дівчатами, чиї серця переповнені радістю здійсненої мрії, чиї оченята випромінюють невимовне бажання знань і вражень. Впевнена, що чисте і безхмарне небо, зігріте теплотою сонечка, буде завжди таким, як у день їхньої урочистої посвяти у студенти. Лише не забувайте слова отця Віталія Дуткевича про те, що необхідно осягнути значення часу. Не витрачайте його на непотрібні речі, спрямовуйте свою внутрішню енергію тільки на добрі справи, адже вони не зникають тінями у небуття, а заповнюють наш світ позитивними потоками щастя…

ХТО БАЖАЄ ЙТИ...

"Того, хто бажає йти, доля веде, хто не бажає – тягне"… Ці слова близько 300 років до н.е. були народжені абісалем душі й далекоглядного розуму грецького філософа Клеанфа. Скільки відтоді було сказано і написано, та, мабуть, із правдивістю і пророчістю цієї фрази не може сперечатися ніхто.

Ми часто зустрічаємо людей, які, змахнувши білою хусточкою до майбутнього, через розчарування, біль фізичний, або, ще гірше – духовний, пливуть за невидимою течією часу. Пливуть, не звертаючи уваги ні на розмаїття барв і краси світу, ні на поклик свого серця… Як важко розуміти, що десь біля тебе живе людина, основні принципи якої вкладаються у слова зневіри: "Я не зможу цього зробити", "Туди потрапляють лише обрані", "Цим займаються кращі за мене"… Ці слова, вигадані невпевненою у собі частиною людства, стали тавром для тих, хто не хоче боротися за своє майбутнє. Насправді ж істина проста: для досягнення, на перший погляд, нездійсненного не варто боротися з якимись законами світу, треба тільки по-справжньому цього захотіти, а до бажання додати велетенську жменю терпіння, наполегливості та праці.

Що б не було сьогодні, завтра обов'язково буде краще. Погодьтеся, зруйнувати набагато легше, аніж створити нове. Тому потрібно руйнувати хитку стіну розчарування, починаючи із цієї миті, не надіятися, що частину вашої праці хтось зробить краще, аніж ви. Почнемо із себе, утверджуймо постулати добра і світла, знешкоджуймо той вантаж, який змушена тягнути доля, адже чим легше буде їй рухатися, тим швидше ви злетите…

Ці рядки присвячені тим, які вже наважились злетіти високо-високо, тим, кому тепер потрібно берегти свої крила, адже їх покликання – допомагати іншим… Майбутні Лікарі… Приємно усвідомлювати, що кожного року серед тисяч абітурієнтів є діти із бажанням бути феніксом, чарівний і цілющий попіл якого дарував силу життя потребуючим. Переступивши поріг університету, ви зануритеся в атмосферу таїнства, яке поступово розкриватиме секрети майбутньої професії, вас огортатимуть символи нашої Alma Mater, вас чекає захоплююча мандрівка стежками величних наук, яких міцно обіймає їхня матір – Медицина. Ви зможете розвивати спортивні і творчі навики, бути членами наукових гуртків, адже студентське життя – насичене і різноманітне. І тільки від особистості залежить кількість і яскравість його кольорів.

Сподіваюся, що білосніжні шапочки і халати, які ви одягнули на урочистій посвяті, залишатимуться такими ж завжди. Адже вони є символами чистоти і доблесті, мудрості та мужності, доброти і щирості непідробних, несфальсифікованих якостей Лікаря. Тож вітаю вас, майбутні Лікарі! І щиро бажаю: не втрачайте сили мрії – рано чи пізно вона стане реальністю…

Соломія ВАЩИШИН,
студентка ІІІ курсу медичного факультету №2.

● *Міжнародна співпраця*

Літня пора для майбутніх лікарів – це не тільки період відпочинку, а й час літньої практики у медичних закладах. Згідно з Угодою про співпрацю між Люблінським медичним університетом (Польща) та Львівським національним медичним університетом імені Данила Галицького, влітку цього року група студентів-стоматологів із Любліна проходила практику у Львові, а група львівських студентів – у Любліні.

ЛІТНЯ ПРАКТИКА СТУДЕНТІВ-СТОМАТОЛОГІВ З ЛЮБЛІНА У ЛЬВОВІ

Гості з Любліна під час екскурсії

З 30 липня до 10 серпня Стоматологічний медичний центр ЛНМУ ім. Данила Галицького став місцем навчальної практики для студентів-стоматологів Люблінського медичного університету. **Наталя Грабовська, Катерина Ягода, Беата Гомулка, Катерина Дуда, Сильвія Дудек, Сузанна Гілєвська, Павел Максимюк і Томаш Файгер** приїхали до Львова разом із керівниками практики – деканом відділу стоматології, керівником кафедри і клініки терапевтичної стоматології Люблінського медичного університету, д. мед. н., професором **Тересою Баханек** та д. мед. н. **Евою Волянською-Клімєвич**.

Відповідно до розпорядження ректора ЛНМУ ім. Данила Галицького академіка **Б.С. Зіменковського** та за сприяння в.о. декана стоматологічного факультету д. мед. н. **Р.З. Огоновського** і декана факультету іноземних студентів доцента **Є.С. Вариводи**, було організовано зустріч та проживання гостей.

У рамках програми навчальної практики польські студенти мали змогу отримати навички практичної роботи помічника стоматолога з основних стоматологічних спеціальностей. Головний лікар Стоматологічного медичного центру **В.Я. Шибінський** та його заступник **М.П. Свищ** доклали всіх зусиль, щоб кожен день практики був добре організованим і максимально змістовним. Зокрема, у відділенні хірургічної стоматології студентам було забезпечено асистування під час амбулаторних хірургічних операцій видалення кісти, резекції верхівки кореня зуба та ін. У відділенні терапевтичної стоматології практиканти ознайомилися з сучасними ендодонтичними методиками та попрацювали асистентами-гігієністами із застосуванням ультразвукового скалера. Запам'ятаються їм цікаві заняття у відділенні ортопедичної стоматології, де вони мали змогу не лише асистувати лікарям, а й проводити самостійно певні етапи лікування. Відбулось також обговорення сучасних питань стоматологічної науки та освіти, які розглядались на проведеній нещодавно науковій конференції в Любліні - Наленчові (Польща).

Різноманітною і цікавою була культурна програма, підготовлена для польських студентів. У нашій Alma Mater вони відвідали Музей хвороб людини та Музей стоматології. Особливе враження справили на гостей змістовні екскурсії визначними місцями спільної українсько-польської історичної спадщини, зокрема, відвідання Музею ЛНУ ім. Івана Франка, Львівської Ратуші, Будинку вчених, Личаківського кладовища, пам'ятника львівським професорам, розстріляним нацистами 1941 року. Крім того, університетом було надано транспорт та організовано екскурсію по Жовківщині з відвіданням визначних пам'яток культури. Силами деканату забезпечено супровід екскурсій, які провів відомий історик-краєзнавець **Ігор Лильо**, вразивши польських гостей величезним обсягом знань з історії, знанням польської мови і почуттям гумору.

Керівники стоматологічної літньої практики з Любліна висловли подяку за її організацію з побажаннями подальшої плідної співпраці.

Володимир ГРИНОВЕЦЬ,
доцент кафедри терапевтичної стоматології,
Віра ВИНАРЧУК-ПАТЕРЕГА,
доцент кафедри хірургічної стоматології та щелепно-лицевої хірургії,
куратори практики.

На фото: ***практиканти з Любліна в Музеї стоматології ЛНМУ; під час екскурсії біля Львівської Ратуші.***

Фото Віри ВИНАРЧУК-ПАТЕРЕГИ та Ярини ГРИНОВЕЦЬ

ЗА ЗНАННЯМИ – ДО ПОЛЬЩІ

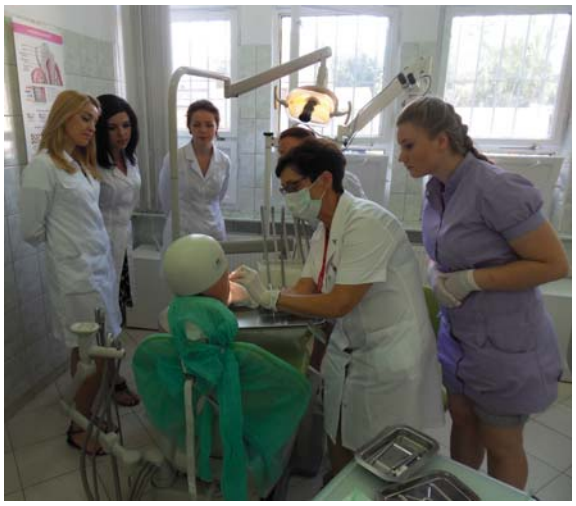

Серпень для студентів це, зазвичай, період відпочинку перед навчальним роком. Однак, група студентів-стоматологів нашого університету отримала чудову можливість поєднати приємне з корисним і відбути літню виробничу практику в Польщі. Практика проходила з 30 липня по 10 серпня у Люблінському медичному університеті. Серед практикантів були студенти третього та четвертого курсів **Ярина Гавришкевич, Назар Штибель, Софія Готь, Соломія Козак, Марія Ільченко, Оксана Глова, Наталя Васьків, Марія Гнідь**. Керівником нашої групи була асистент кафедри хірургічної стоматології та щелепно-лицевої хірургії **Оксана Зеновіївна Масна-Чала**.

Прибувши до Любліна, студенти не гаяли часу й одразу приступили до праці. Завдяки теплому прийому польських кураторів **Катажини Ярмолінської** та **Моніки Сапули** час навчальної практики був пізнавальним і цікавим. Вона передбачала отримання знань та навичок із терапевтичної і хірургічної стоматології, пародонтології та ортодонтії. Особливе захоплення у студентів викликала унікальна можливість повправлятись у роботі з бінокулярним мікроскопом під час ендодонтичних маніпуляцій. Крім того, ми набули нових навичок у хірургічній галузі, побачили процес лікування складної ортодонтичної патології. Поважні університетські викладачі провели для нас низку цікавих, прекрасно ілюстрованих практичних занять та лекцій.

У вільний час львівські студенти намагались почерпнути для себе якнайбільше та ознайомитися з Любліном та його околицями, побачити видатні пам'ятки архітектури та визначні місця. Відбулися екскурсії до Люблінського замку та невеличкого міста під назвою Козлувка, де розміщений прекрасний королівський палац із неймовірним садом, на території якого вільно прогулювались розкішні пави, милували око чудові паркові скульптури та барвисті квітники. Група наших студентів також відвідала столицю Польщі – Варшаву. Ця подорож тривала лише один день, але і за цей короткий час ми встигли побачити багато цікавого. Особливо всім запам'яталось Старе місто. Ще одна екскурсія була організована польськими кураторами у давнє місто Казімєж, а згодом – на берег річки Вісла, звідки відкривався мальовничий краєвид на замок польського короля.

Варто зазначити, що всі дні практики в Польщі пройшли дуже насичено, корисно та повчально. Вони залишили у пам'яті студентів надзвичайно приємні спогади. За час свого перебування у Польщі ми досить добре навчились розуміти польську мову і непогано розмовляти на ній.

Всі учасники поїздки щиро вдячні деканатові стоматологічного факультету, викладачам та усім, хто сприяв проведенню практики в Польщі, за надану можливість отримати цінний досвід, почерпнути нові знання та краще пізнати історію та культуру сусідньої країни.

Софія-Роксолана ГОТЬ,
студентка V курсу
стоматологічного факультету.

На фото: ***студенти опановують практичні навички на фантомах*** *(вгорі)****; студенти та куратори практики; вид на місто із фортеці Люблінського замку*** *(знизу)****.***

Редакція газети «Alma Mater»

запрошує до співпраці позаштатних кореспондентів з числа викладачів і студентів університету, медичних працівників, а також усіх, хто хоче бачити нашу газету цікавішою та яскравішою!
Телефон редакції – **(032) 275-58-75**;
електронна пошта: **almater@ukr.net**.

Прес-центр

ЛНМУ імені Данила Галицького запрошує до співпраці завідувачів кафедр, викладачів, студентів.
Інформацію просимо надавати за телефоном:
(032) 278-64-54,
або електронною поштою:
presa.meduniv@gmail.com.

● *Школа педагогічної майстерності*

Сьогодні в гостях у рубрики "Школа педагогічної майстерності" – професор кафедри нормальної анатомії, доктор медичних наук, дійсний член Наукового товариства ім. Т. Шевченка, чудовий педагог і блискучий лектор Леся Ростиславівна МАТЕШУК-ВАЦЕБА.

Професор Леся МАТЕШУК-ВАЦЕБА:

"ЛЮБЛЮ СТУДЕНТІВ І ЦІНУЮ У КОЖНОМУ З НИХ ОСОБИСТІСТЬ..."

– Нещодавно редакція провела невелике опитування серед студентів, в якому їм пропонувалось відповісти на питання, кого зі своїх викладачів вони вважають найкращими лекторами. І Ваше прізвище, Леся Ростиславівна, назвали практично всі опитані. Саме тому ми просимо Вас поділитися з читачами "АМ" секретами своєї педагогічної майстерності.

– Щиро дякую за добрі слова, дуже зворушена оцінкою студентів. Жодних "секретів" педагогічної майстерності не маю. Я лише люблю "свою" анатомію, щиро хочу допомогти студентам пізнати цю найдавнішу медичну науку, щоб у майбутньому вони стали думаючими, грамотними лікарями. Люблю студентів, бо мені цікаво з ними, бо кожне нове покоління є іншим, бо я вчусь у них сучасного сприйняття світу. Люблю аудиторію, в якій читаю лекції, бо в цій аудиторії я слухала лекції моїх Вчителів…

– Для молодого покоління викладачів дуже важливо мати добрий приклад викладання, гарних наставників, чи не так?

– Обов'язково! Молодим викладачам потрібно відвідувати лекції і заняття старших колег. У кожного з них можна щось почерпнути, адже кожна лекція є індивідуальною, особливою. Будь-який викладач має свій улюблений матеріал, який він намагається підкреслити, на чомусь наголосити. І, власне, потрібно слухати не одного лектора, а почути всі варіанти лекцій для студентів різних факультетів, адже кожен має свою специфіку. Наприклад, увагу майбутніх педіатрів ми звертаємо на вікові особливості, на розвиток того чи іншого органа. Відвідування лекцій та практичних занять – добра нагода для молодого викладача навчитися педагогічним основам спілкування з аудиторією, подачі матеріалу тощо.

У моїй пам'яті назавжди закарбувались лекції моїх незабутніх вчителів і старших колег: динамічні, насичені найновішою інформацією, цікавими запитаннями – доцента Болеслава Дерінга; класичні, академічні – професора Лева Личковського; надзвичайно структуровані, логічні – доцента Едуарда Фрайфельда; цікаві, яскраві, легкі для сприйняття, насичені клінічними прикладами – професора Василя Вільхового; фахові лекції доцентів Михайла Нетлюха і Василя Боянівського – джерела української анатомічної номенклатури.

– Ви назвали прізвища видатних представників львівської анатомічної школи, які залишили після себе вагомий науковий спадок. Та чи не найбільшим їхнім здобутком можна вважати ті знання і ту велику любов до Медицини, якими вони щедро наділили своїх учнів. Це важливо ще й з огляду на те, що особлива відповідальність за формування майбутніх лікарів лежить саме на викладачах тих дисциплін, які студенти-медики починають вивчати на перших курсах. Передусім, це стосується анатомії, адже існує відомий вислів: "Медицина починається з анатомії"…

– Справді, анатомія – перший медичний предмет, який вивчає першокурсник у медичному університеті. Це той предмет, який може слугувати "лакмусовим папірцем" на подальшу професійну придатність молодого адепта медицини. Якщо студент на першому курсі полюбив анатомію, то він, очевидно, буде добрим лікарем. Якщо ж анатомія є для нього неприємна, якщо він вважає її нецікавим предметом, можливо, йому краще змінити фах.

Перший курс – важливий і відповідальний етап формування молодого медика. Не "зламати" студента на першому курсі – це, мабуть, найголовніше. Якщо першокурсник втрачає віру в те, що його праця буде об'єктивно оцінена, якщо в його душі зародилась хоча б краплинка розчарування у майбутньому фахові – то далі дуже важко з ним працювати. Я маю на увазі не те, що всі викладачі повинні бути "добренькі" й ставити своїм учням найвищі бали – зовсім ні! Студент ніколи не ображається на оцінку, якщо вона об'єктивна.

– Викладач медичного університету повинен бути не лише добрим фахівцем у своїй галузі, а й добрим педагогом і вихователем. Чи можна цього навчитися, чи для цього потрібен особливий талант?

– Треба враховувати той факт, що викладачі вищої медичної школи педагогічної освіти не мають. Єдина фахова підготовка – це курси підвищення кваліфікації, де молодий викладач може опанувати таку дисципліну, як педагогіка… Проте, я зовсім не впевнена, чи можна навчити людину педагогіки. Якщо викладач говоритиме студентам правильні слова, а чинитиме інакше – то це, навпаки, буде ще більше відштовхувати і від цієї людини, і від предмету, який вона викладає.

– Якими були Ваші перші кроки в якості молодого викладача?

– Своїм становленням у цьому напрямку я завдячую Болеславу Омеляновичу Дерінгу, саме він був тим Вчителем, який "відкрив" для мене анатомію, адже спочатку я збиралася бути хірургом, а не анатомом. Це була дуже вимоглива людина, водночас – дуже розумна, надзвичайний ерудит. Коли я прийшла на кафедру вже як викладач, то перше, що зробила, це підійшла до доцента Дерінга і попросила дозволу відвідувати його лекції. Він погодився, проте зауважив, що просте відвідування лекцій нічого не дасть: "Хочете перебрати мою методику викладання, тоді, прошу, приходьте до мене на кожне заняття добре підготовленою". І ось три семестри я відвідувала кожне заняття Болеслава Омеляновича. Це дало мені дуже багато. Я вчилася не стільки на поясненні, як на опитуванні. Він задавав

конкретні, найважливіші, базові питання. Ніколи не прагнув того, щоб спеціально "завалити" студента. Казав, що вимагає не переказу книжки, а усвідомлення прочитаного матеріалу. Заставити студента думати, аналізувати прочитане – одне із найголовніших завдань викладача.

З великим ентузіазмом я взялася за викладання, ставила студентам гарні оцінки. Одного разу, коли Болеслав Омелянович переглядав мій журнал, він зауважив мені, що я ставлю своїм студентам дуже високі оцінки і вони від цього страждають. Кілька днів я думала над цією фразою. Відповідь мені допоміг знайти сам доцент Дерінг: студенти страждають, бо не мають об'єктивної оцінки. Ставити завищену оцінку, або, ще гірше, занижену – це найбільша помилка молодих викладачів. Це своєрідне намагання зняти з себе відповідальність. Поставити в журналі зверху донизу "двійки" або "трійки" – це не метод! Кожен студент повинен отримати об'єктивну оцінку своїх знань. Тоді він матиме заохочення до навчання, буде знати, над чим ще треба попрацювати. Не варто забувати, що для студента оцінка – це своєрідна винагорода за працю, здобуті знання.

– Іноді доводиться чути від викладачів думки про сучасних студентів на кшталт "вони вже не ті, що раніше", "нічого не знають", "мені дісталася погана група" і таке інше. Ви вчили не одне покоління студентів, тож чи можете з цим погодитись?

– Я дуже люблю студентів. З великою повагою ставлюся до сьогоднішньої молоді, яка народилася вже у незалежній Україні. Намагаюся навчити студентів відстоювати не лише свою думку і свої знання, а й свою гідність, оскільки вважаю, що всі проблеми, які сьогодні існують у нашій державі, зумовлені тим, що ми не звикли захищати свої погляди, права та ідеали.

Вважаю, що кожна людина – особистість. І перша умова підходу викладача до студентів – у кожному з них бачити особистість. Завжди кажу своїм студентам, що я поважаю їх усіх, незалежно від того, наскільки добре вони знають матеріал. Головне – працювати, і ця праця завжди буде помічена.

Щирість відносин – ось що справді важливо для виховання. Особливо це стосується сучасного молодого покоління, яке дуже вловлює всі нюанси. Якщо сьогодні ти їм говориш одне, а завтра в тобі вони бачать зовсім інше – це найбільша проблема, таким чином ти дискредитуєш усе те позитивне, що хотів донести до студентів. Виникає замкнене коло. Що таке виховання? Ми повторюємо в родині своїх батьків. Ми повторюємо в роботі своїх наставників, вчителів, старших колег, з якими ми спілкувалися. Але якщо у людини не було гарного прикладу в сім'ї, в оточенні, то вона мимоволі наслідує поганий приклад.

– Якщо вже мова зайшла про родинне виховання, то просимо Вас, Лесю Ростиславівно, розповісти про своїх батьків, адже Ви походите з родини відомих лікарів.

– Мій батько Ростислав Володимирович Матешук був відомим львівським хірургом. Що стосується мого дідуся професора Володимира Павловича Матешука, то він також був хірургом і здобув світову славу завдяки своїм науковим дослідженням в ділянці кишкового шва. "Шов Матешука" вивчають студенти з топографічної анатомії, а потім – з хірургії. У 50-х роках минулого століття дідусь очолював кафедру хірургії в Ярославльській державній медичній академії, сьогодні там навіть є кафедра топографічної анатомії імені професора В.П. Матешука.

Коли я розмірковую над проблемою виховання молоді, мимоволі згадую свою сім'ю, ту атмосферу, яка панувала в ній. Мої батьки завжди були для мене найкращими друзями. Коли я йшла до школи, виховання мого покійного батька вклалося в одну фразу. Він сказав мені: "Доню, в нашому роду не було нерозумних і непорядних. Сподіваюсь, і ти такою не будеш". Вищої планки, ніж схвальна оцінки з боку мого батька і моєї мами, для мене не було. Мабуть, я не так дорожу своїм дипломом доктора медичних наук, професора, як батьківською оцінкою моєї праці. Батько міг сказати мені: "Лесюню, ти моя розумниця!" – і це була для мене найвища похвала і нагорода.

– Які поради Ви б дали студентам, які починають опановувати нелегку науку анатомію?

– Треба вчитися кожен день. Не соромно не знати, а соромно не хотіти знати. Існує хибна думка, що анатомія – це така наука, де треба визубрити напам'ять певну кількість термінів. Звісно, латинські терміни треба вчити, але коли ти уявляєш цей утвір на органі, наприклад, на кістці, а не відірвано, то так їх вивчити набагато легше.

Я раджу студентам максимально використовувати на занятті роботу з препаратами. Зараз студенти, на жаль, менше відвідують наші анатомічні зали і рідше приходять займатися ввечері. Я пам'ятаю, коли ми вчилися, то з анатомки не виходили! Кожного дня ми збиралися групою і йшли в анатомічний зал, особливо коли вивчали остеологію – кістки. Опитування я проводжу виключно на препаратах. Без препарату анатомія не має сенсу. Знати анатомію – означає бачити препарат, назвати його, розуміти його будову, розташування і призначення. Раджу також писати словники, бо це дозволяє систематизувати знання і також полегшує вивчення предмету.

– Під час нашої розмови ще раз переконались, що добрий викладач не може бути просто особою на кафедрі. Це має бути особистість, значною мірою, творча особистість. Знаємо, що у Вашому вагомому доробку, Лесю Ростиславівно, знайшлося місце і для поетичної творчості.

– Кожен викладач передусім повинен залишатися самим собою, бути щирим. Я надзвичайно щаслива, що займаюся, за Сковородою, "сродним трудом". Чи може бути щось цікавіше за пізнання, пошук, спілкування? Я не припиняю дивуватись тому, наскільки логічно Творець "збудував" нас. Пізнати людину, відшукати рівновагу внутрішню та зовнішню, душі і тіла, особистості та соціуму – ось шлях до продовження життя. Власне знання анатомії наштовхує мене на думку, що за задумом Божим, ми маємо жити значно довше, може, вічно.

Мої роздуми – у збірці "Слова". "По житті" я не воїн, я – мандрівник. Прагну пізнати все, щоб повернутися до вічних істин і пізнати їх знову, але глибше. Нещодавно бард Григорій Терещенко з Полтави віднайшов мій вірш і поклав його на музику. Дарую цей вірш читачам "АМ":

"Усе буває, усе минає,
Лиш щастя мить не забуваєш,
Горе рану в душі лишає,
Добра багаття вічно палає.
Весняний промінь чистий,
Ромашкове намисто,
Карпатську річку бистру
І життя шлях тернистий,
Мами молитву щиру,
Серця усмішку милу,
Криницю, з якої черпаєш,
Ти завжди пам'ятаєш"…

Розмову вели

Алла СИНИЦЯ,
редактор;

Ірина ПАВЛЕНКО,
асистент кафедри анестезіології та інтенсивної терапії ФПДО,
ведуча рубрики.

ТАЛАНОВИТИЙ ВЧЕНИЙ, ПЕДАГОГ, ОРГАНІЗАТОР АНЕСТЕЗІОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ

● *Постаті з історії Alma Mater*

● *До 80-річчя від дня народження професора І.Д. Тимчука*

Нещодавно виповнилося 80 років від дня народження доктора медичних наук, професора Івана Дмитровича Тимчука. На теренах Західної України він був першим доктором медичних наук з анестезіології та реаніматології, першим професором, завідувачем кафедри анестезіології та реаніматології у Львові.

Іван Дмитрович Тимчук (1932 - 1988)

Життєвий шлях Івана Дмитровича Тимчука був непростим, проте змістовним і плідним. Він народився 7 липня 1932 року у с. Лисичниках Заліщицького району на Тернопіллі у національно свідомій багатодітній селянській сім'ї, яка прищепила йому любов до рідної землі, повагу до праці. Його дитинство жорстоко обпекла війна. У семирічному віці втратив батька, згодом молодими померли сестри Тетяна, Марія та Ірена. Родинне вогнище і скромний сільський добробут трималися на руках матері: недарма син, у колі друзів, присвятив їй багато ніжних і щемких слів, згадуючи про материнську долю з особливою любов'ю і вдячністю.

Після закінчення 4-х класів початкової школи в рідному селі навчався у Заліщицькій середній школі. У 1951-1957 роках студіював медицину в Чернівецькому медичному інституті, після закінчення якого розпочав лікарську практику на посаді ординатора Заліщицького, відтак Тернопільського тубдиспансеру. У 1959-1963 роках працював ординатором хірургічного відділення Тернопільської обласної лікарні, згодом – завідувачем анестезіологічного відділення Тернопільської обласної лікарні, де впродовж двох років багато сил і старань віддав становленню анестезіологічної служби Тернопільщини. Саме тут проявилися його організаторські здібності як анестезіолога і реаніматолога, що стало справою і сенсом його подальшого життя.

З березня 1965 року розпочалася нова сторінка в житті та діяльності Івана Дмитровича, пов'язана з нашою Alma Mater. Професор М.В. Даниленко запросив його взяти участь в організації кафедри торакальної хірургії та анестезіології Львівського державного медичного інституту. Працюючи на посаді асистента кафедри, І.Д. Тимчук свою педагогічну діяльність плідно поєднував із науковою. Вперше в Україні він провів комплексні обстеження дії трихлоретиленового наркозу на життєво важливі функції організму під час оперативного втручання, визначив ступінь і межі ризику. За матеріалами цих досліджень у 1968 році Іван Дмитрович успішно захистив кандидатську дисертацію.

З 1970 року І.Д. Тимчук працював доцентом і завідувачем курсу анестезіології і реаніматології при кафедрі торакальної хірургії та анестезіології. У 1974 році успішно захистив докторську дисертацію "Вплив різних концентрацій інгаляційних анестетиків на основні життєві функції хворих з серцевою і легеневою патологією", вперше в анестезіологічній практиці застосувавши газову хроматографію. У 1975 році він очолив новостворену кафедру анестезіології та реаніматології Львівського державного медичного інституту – одну з перших у Західному регіоні України, на якій успішно працював на посаді професора з 1977 року і до кінця свого життя.

Науково-практична діяльність професора І.Д. Тимчука була присвячена актуальним проблемам анестезіологічної практики: впровадженню трихлоретиленового, пентранового і циклопропанового наркозів, кардіоанестезії, амбулаторному знеболюванню, післяопераційній інтенсивній терапії хворих з різноманітною патологією, реаніматології.

Упродовж своєї 25-річної педагогічної діяльності Іван Дмитрович зробив вагомий внесок у справу підготовки медичних кадрів, які спеціалізувалися з анестезіології і реаніматології, підвищували свої медичні знання в цій галузі на курсах удосконалення лікарів. Завдяки його наполегливій організаційній роботі було змінено концепцію і статус викладання реаніматології, значно збільшено її обсяг і урізноманітнено тематику. Професор І.Д. Тимчук є автором низки монографій з анестезіології, патенту на винахід, трьох авторських свідоцтв і 22 раціоналізаторських пропозицій, опублікував більше 80 наукових праць. Під його керівництвом підготовлено 4 кандидати медичних наук, які працюють на педагогічній ниві та в практичній медицині як в Україні, так і за кордоном (Австрія).

Заслугою професора І.Д. Тимчука було проведення у Львові Першого з'їзду анестезіологів-реаніматологів України (1969 р.) та IV Української конференції з анестезіології-реаніматології (1982 р.). Упродовж багатьох років він очолював Правління Львівського товариства анестезіологів-реаніматологів, був членом Правління республіканського товариства анестезіологів-реаніматологів, брав активну участь у суспільному житті. За самовіддану працю його нагороджено значком "Відмінник охорони здоров'я".

На цій високій ноті його життєва струна увірвалася. Помер професор Іван Дмитрович Тимчук 27 травня 1988 року. Похований у Львові на Янівському цвинтарі.

Світла пам'ять про нього – талановитого вченого, педагога, організатора анестезіологічної служби, патріота, людину щедрої душі – залишиться в серцях усіх, хто його знав.

В.Л. ІВАНЮШКО,
доцент кафедри анестезіології та інтенсивної терапії ФПДО;

І.А. ПАВЛЕНКО,
асистент кафедри анестезіології та інтенсивної терапії ФПДО.

З НАГОДИ 130-РІЧЧЯ "НАРОДНОГО ЛІКАРЯ"

● *У вінок нашої пам'яті*

6 вересня 2012 року виповнилося 130 років від дня народження Мар'яна Панчишина – славетного "народного лікаря", життя якого було сповнене праці, відданості лікарській професії та рідному народові

6 вересня з нагоди 130-ї річниці з дня народження "народного професора" Мар'яна Панчишина біля його пам'ятника у Львові зібралися члени Українського лікарського товариства, представники Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, медичної громадськості. Присутні віддали шану лікарю, поклали квіти біля пам'ятника, а після цього помолилися на могилі Мар'яна Панчишина на Личаківському цвинтарі.

"Він був народним професором, який лікував простий люд, – зазначив д-р Олег Іванців, голова комісії УЛТ у Львові зі спорудження пам'ятника М. Панчишину. – Були випадки, коли з далеких сіл до нього приїздили люди, босі та голодні – він шукав для них взуття і одяг, надавав безоплатне лікування".

Мар'ян Панчишин – найпопулярніший у Галичині український лікар-терапевт, активний громадсько-політичний діяч, декан та ректор Українського (таємного) університету у Львові (1921-1925), професор Львівського медичного інституту (1939-1941), дійсний член НТШ, автор низки наукових праць з внутрішніх та інфекційних недуг. Він був особистим лікарем митрополита Андрея Шептицького та дуже шанованим серед простих людей, які називали його "народним професором". Він любив працю, людей, мав глибоке знання медичних наук, феноменальну пам'ять, геніальну лікарську інтуїцію. Життя професора М. Панчишина було сповнене гарячого бажання якнайбільше зробити для свого народу.

Будівля, де жив Мар'ян Панчишин, розташована у Львові на вул. Кармелюка, 3; тепер там відкрито Музей історії медицини Галичини імені Мар'яна Панчишина. Пам'ятник Мар'янові Панчишину спорудили у 2000 році за кошти медиків. Сьогодні у лікарському товаристві пишаються тим, що змогли достойно увіковічнити пам'ять про відомого лікаря.

Вл. інф.

СХИЛЯЄМО ГОЛОВИ У ЩИРІЙ МОЛИТВІ

● *Вічная пам'ять!*

Світлої пам'яті Любові Завербної

6 серпня 2012 року відійшла у вічність наша дорога і незабутня колега – кандидат медичних наук, асистент кафедри терапевтичної стоматології Любов Володимирівна ЗАВЕРБНА

Вона народилася 15 квітня 1965 року у Львові. Навчалась у Львівській середній школі № 44 з поглибленим вивченням природничих наук, а потім – на стоматологічному факультеті Львівського державного медичного інституту. Проявила себе здібною студенткою, займалась науковою та громадською роботою. Після закінчення інституту декілька років працювала лікарем-стоматологом санаторію "Львів". У 1992 році отримала пропозицію паралельно з лікарською практикою спробувати себе у викладацькій діяльності в якості асистента-погодинника кафедри терапевтичної стоматології, а з 1994 року вона вже повністю присвятила себе викладацькій і науковій роботі.

У 1996 році почала працювати над кандидатською дисертацією "Віддалені радіаційні ефекти в тканинах пародонта у хворих, які постраждали внаслідок аварії на Чорнобильській АЕС", що вимагало проведення наукових та клінічних досліджень на базі Наукового центру радіаційної медицини (НЦРМ) АМН України у Києві. Цей період її життя був особливо складним – вона втратила обох батьків. Їх раптова смерть принесла важкі страждання, однак Любов Володимирівна не тільки не полишила своє заняття науковою діяльністю, а й повністю присвятила себе їй. У 2001 році вона успішно захистила дисертацію.

Тісний науковий зв'язок з НЦРМ тривав і після завершення дисертаційної роботи. Результати досліджень знайшли відображення у статтях, збірниках праць та численних виступах на вітчизняних і міжнародних наукових форумах. Асистент Л.В. Завербна була співавтором фундаментальних праць, серед яких "Медичні наслідки аварії на Чорнобильській атомній електростанції" (Київ, 2007); "Проблеми радіаційної медицини та радіології" (Київ, 2009), "Медичні наслідки Чорнобильської катастрофи" (Тернопіль, 2011). Упродовж 2009-2012 рр. одночасно виконувала фрагменти комплексних наукових тем у НЦРМ та ЛНМУ ім. Данила Галицького. Її пов'язувала також плідна співпраця з науковцями хімічного факультету університету м. Антверпен (Бельгія), за результатами цих досліджень опубліковано тези і статті у фахових міжнародних журналах.

Для нас, працівників кафедри, Любов Володимирівна завжди була свіжим вітром, що розбурхував бажання знайти можливості і відвідати наукові з'їзди, конференції, лекції. Сама ж вона була їх учасником, слухачем, лектором. Уміла щиро ділитися набутими знаннями з колегами і студентами.

Важко думати і писати про Любу Завербну в минулому часі. Вона пішла з життя передчасно, у розквіті сил, сповнена життєвих планів, залишивши після себе численні наукові праці, монографії, підручники, посібники, а ще – нев'янучу пам'ять колег, вдячних студентів та пацієнтів. Її активна громадська позиція вчила і вчить багатьох із нас не втрачати власної гідності, любити людей, рідний край. Кожному з нас вона віддавала частинку себе, не завжди отримуючи навзаєм. До крику, до невідворотного і нестерпного болю ми усвідомлюємо, що сьогодні і надалі вже ніколи не буде з нами доброї, щирої, відвертої, лагідної Любці – чудового лікаря, науковця, товариша.

Схиляємо голови у щирій молитві.

Вічна пам'ять!

Колектив кафедри терапевтичної стоматології, колеги, учні, друзі.

ВШАНОВАНО СТУДЕНТІВ-ГЕРОЇВ

● *Пам'ятаймо їх імена*

У Львівському національному медичному університеті імені Данила Галицького встановлено пам'ятну дошку на честь студентів-медиків, які постраждали від більшовицького тоталітарного режиму

29 серпня 2012 року в приміщенні адміністративного корпусу нашої Alma Mater з ініціативи Лікарської комісії Наукового товариства імені Тараса Шевченка, Українського лікарського товариства у Львові, Студентського самоврядування ЛНМУ імені Данила Галицького і за підтримки ректорату університету встановлено пам'ятну дошку на честь борців за самостійність України – студентів Львівського медичного інституту, репресованих у 1941 році під час "Процесу 59-ти", та усіх студентів-медиків, які постраждали від комуністичного тоталітарного режиму.

Кошти на дошку були зібрані студентами ЛНМУ імені Данила Галицького, зокрема **2, 10, 12-21, 23-37 груп першого (сьогодні другого) курсу медичного факультету**, колективами кафедр **нормальної фізіології** (завідувач – акад. **М. Гжегоцький**), **нормальної анатомії** (завідувач – проф. **Ю. Кривко**), **епідеміології** (завідувач – проф. **Н. Виноград**), **гігієни та профілактичної токсикології** (завідувач – доц. **Б. Пластунов**), **загальної гігієни з екологією** (завідувач – проф. **В. Федоренко**), **сімейної медицини** (завідувач – проф. **Ю. Кияк**), а також представниками професорсько-викладацького складу університету, лікарями Клінічної лікарні Львівської залізниці та іншими небайдужими громадянами.

Активну участь в організації роботи щодо виготовлення та встановлення пам'ятної дошки взяли доктор **І. Костюк**, доцент **З. Служинська**, професор **Л. Матешук-Вацеба**, голова УЛТ у Львові доцент **А. Базилевич**, професори **Б. Білинський**, **Ю. Кияк**, **О. Кіцера**, старший науковий співробітник **В. Ковалишин**, доктори **О. Служинська**, **В. Ковальський**, **Р. Ярема, В. Савран, Ю. Присташ, О. Бобак, Ю. Олійник**.

Проект і виготовлення здійснив художник **Ю. Квасниця**, архітектор – **А. Васильєв**.

Нагадаємо, що "Процес 59-ти" (інша назва – "Процес другої екзекутиви ОУН") – це великий політичний процес, який відбувся 15-18 січня 1941 року у Львові. Тоді перед радянським судом постали 59 молодих українців, переважно студентів вищих навчальних закладів Львова. Їх обвинувачували у причетності до Організації Українських Націоналістів (ОУН) та в антирадянській діяльності. Під час процесу серед студентів львівських вишів та школярів львівських шкіл було засуджено 8 студентів медичного інституту. Ось їх імена:

- ✓ **Безпалько Ірина-Орися**, 1921 р. н.
- ✓ **Булка Орест**, 1922 р. н.
- ✓ **Думанський Степан**, 1918 р. н.
- ✓ **Коверко Дарія**, 1922 р. н.
- ✓ **Крупа Теодозій**, 1918 р. н.
- ✓ **Никифорук Мирослава**, 1920 р. н.
- ✓ **Старка Богдан**, 1922 р. н.
- ✓ **Шухевич Наталя**, 1922 р. н.

У 2011 році день 17 січня рішенням сесії Львівської обласної ради визнано Днем пам'яті українських студентів, засуджених радянським комуністичним режимом у 1941 році під час "Процесу 59-ти". Цьогоріч виповнився 71 рік від часу проведення у Львові "Процесу 59-ти".

Щиро вдячні всім, хто долучився до цієї благодійної справи!

Андріана ГРИНОВЕЦЬ,
керівник прес-центру ЛНМУ ім. Данила Галицького.

● *Анонс*

ЗУСТРІЧАЙТЕ XIX «ФОРУМ ВИДАВЦІВ У ЛЬВОВІ»

За участю наукової бібліотеки ЛНМУ імені Данила Галицького відбудеться найочікуваніша в Україні книжкова, літературна та культурна подія року – **XIX «Форум видавців у Львові» (12.09-16.09).** У рамках форуму в приміщенні читального залу на вул. Січових Стрільців, 6 відбудеться низка зустрічей, дискусій, презентацій нових видань та літературних читань. Зустрічі стосуватимуться тем медицини, перекладацької діяльності, гуманітарних наук, сучасної поезії.

Цього року міжнародний перекладацький фестиваль TRANSLIT проводитиметься також і в стінах бібліотеки.

Запрошуємо відвідати запропоновані заходи! Ознайомитися з ними можна на офіційному сайті Форуму: **http://bookforum.ua** та на сторінці наукової бібліотеки ЛНМУ імені Данила Галицького: **http://www.meduniv.lviv.ua.**

КИТАЙСЬКА МОВА
ФАКУЛЬТАТИВНИЙ КУРС
Китайська мова – це цікаво і актуально. А навіть і легко! Розмовляємо китайською з першої хвилини навчання.
Для хлопців – пільги.
Тел.: 093 8 603306

• Редакція зберігає за собою право скорочення і редагування тексту
• Відповідальність за достеменність інформації несе автор
• Публікації можуть містити думки, що не збігаються з позицією редакції
• При використанні матеріалів газети посилання на джерело обов'язкове

Наклад 700
Замовлення № 0912
Підписано до друку 12.09 2012 р.
Газету віддруковано у друкарні ЛНМУ ім. Данила Галицького

Alma Mater
Газета Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького
Реєстраційне свідоцтво КВ № 932
Передплатний індекс – 08900

Засновник і видавець:
Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького (ректор – д.ф.н., проф., чл.-кор. НАМН України, акад. АНВО України **Б.С. Зіменковський**)

Головний редактор – професор **Анатолій МАГЛЬОВАНИЙ**
Літературний редактор – **Алла СИНИЦЯ**
Технічний редактор – **Михайло ЯРЕМЧИШИН**

Адреса редакції:
79010 м. Львів, вул. Шімзерів, 3а, теоретичний корпус
ЛНМУ ім. Данила Галицького
Тел./факс: (032) 275-58-75
E mail: almater@ukr.net